

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.361.2026
Warszawa, 20 sierpnia 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację nr **18381** Pana Posła Roberta Dowhana
w sprawie przepisów dotyczących jazdy bez uprawnienia.

Wskazane w interpelacji doniesienia medialne, dotyczące zaostrzania kar za przestępstwa w ruchu drogowym m.in. art. 178a k.k.¹ (nietrzeźwość kierowcy) oraz art. 244 k.k. (naruszenie zakazu sądowego) wpisują się w szerszy kontekst ochrony bezpieczeństwa w komunikacji, które stanowi jedno z dóbr prawnych chronionych zarówno na gruncie prawa karnego materialnego, jak i prawa wykroczeń.

W Ministerstwie Sprawiedliwości został przygotowany projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw², który przewiduje zmiany mające na celu zwiększenie poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym m.in. przez zaostrzenie zasad stosowania instytucji probacyjnych wobec sprawców przestępstw drogowych, w szczególności wobec kierujących niestosujących się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Regulacje zawarte w projekcie przewidują także zmianę zasad wykonywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (zakazy mają być wykonywane nie równolegle jak

¹ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383 ze zm.)

² Projekt oczekuje na wpis do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów

ma to miejsce obecnie, ale jeden po drugim). Projekt obejmuje również zmiany w Kodeksie wykroczeń, które mają zwiększyć bezpieczeństwo w odniesieniu do użytkowników różnych pojazdów, w tym hulajnóg elektrycznych i innych podobnych urządzeń.

Należy też wskazać, że obowiązujące przepisy dotyczące poruszonych kwestii wyraźnie odróżniają sytuację osoby, która prowadzi pojazd wbrew orzeczonemu przez sąd zakazowi prowadzenia, od sytuacji osoby, która prowadzi pojazd w czasie, gdy jej prawo jazdy zostało zatrzymane.

Złamanie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów stanowi bowiem przestępstwo z art. 244 k.k., polegające na niestosowaniu się do orzeczenia sądu, które jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 oraz orzeczeniem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Odmienne oceniane jest natomiast prowadzenie pojazdem w czasie zatrzymania prawa jazdy, o którym mogą decydować różne organy, w zależności od podstawy prawnej i okoliczności sprawy, przy czym istotne jest rozróżnienie między zatrzymaniem prawa jazdy (uprawnienia do kierowania pojazdami), czasowym zatrzymaniem uprawnienia oraz cofnięciem uprawnień.

Prawo zdecydowanie surowiej traktuje osobę naruszającą sądowy zakaz prowadzenia pojazdów niż osobę prowadzącą pojazd w okresie zatrzymania prawa jazdy, ponieważ w pierwszym przypadku dochodzi do świadomego złamania orzeczenia sądu. Prawo karne jako instrument o charakterze ultima ratio, powinno być stosowane w sytuacjach, gdy inne środki ochrony prawnej okazują się niewystarczające. W tym kontekście zasadne jest stwierdzenie, że ewentualne wprowadzane zmiany przepisów w poruszonych kwestiach również oceniane są pod tym kątem.

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/